

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 11.8.2008
COM(2008) 508 окончателен

2008/0162 (CNS)

Изменено предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за
международните гаранции по отношение на подвижното оборудване и Протокола
към нея по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за
въздухоплавателни средства, приети съвместно на 16 ноември 2001 г. в Кейптаун**

(представена от Комисията)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ЦЕЛ НА НАСТОЯЩОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Комисията предлага Общността да сключи Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване („конвенцията от Кейптаун“ или „конвенцията“) и Протокола към нея по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства („протокола за въздухоплавателното оборудване“), приети на дипломатическа конференция, провела се в Кейптаун от 29 октомври до 16 ноември 2001 г. под съвместната егида на Международния институт за унифициране на частното право (UNIDROIT) и Международната организация за гражданско въздухоплаване (ICAO).

Конвенцията от Кейптаун и протоколът за въздухоплавателното оборудване, приети през 2001 г. са смесени споразумения, които попадат частично в обхвата на изключителната компетентност на Общността. През 2002 г. Комисията представи две предложения за подписването и сключването на тези два инструмента от Общността. Тези предложения съдържаха декларации, които следваше да бъдат направени от Общността относно прилагането на специфични разпоредби на двата инструмента, засягащи общностното право. След обсъждания в рамките на Комитета по гражданскоправни въпроси, досието беше изпратено на КОРЕПЕР през октомври 2003 г., но не се стигна до одобрението му поради спор между Испания и Обединеното кралство, свързан с властите в Гибралтар в контекста на смесени споразумения. Спорът беше разрешен през декември 2007 г., но условията днес са значително по-различни от тези през 2003 г., тъй като към Общността се присъединиха редица нови държави-членки, а срокът, през който конвенцията и протоколът бяха открити за подписване изтече. В този смисъл имаше необходимост от ново предложение.

В тези рамки въпросът беше повдигнат на срещата на Комитета по гражданскоправни въпроси на 3 март 2008 г., по време на която Комисията пое ангажимент да подготви изменено предложение за сключване на тези международни инструменти. Измененото предложение ще обедини проектите за декларации на Общността относно подписването и сключването в едно предложение относно сключването.

Настоящото предложение замества и актуализира следните предложения, представени от Комисията през 2002 г.:

- Предложение за решение на Съвета относно подписването от Европейската общност на Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване и Протокола към нея по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства, приети съвместно на 16 ноември 2001 г. в Кейптаун,
- Предложение за решение на Съвета относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване и Протокола към нея по отношение на специфични въпроси, свързани с

оборудване за въздухоплавателни средства, приети съвместно на 16 ноември 2001 г. в Кейптаун.¹

2. ПРАВОМОЩИЯ НА ОБЩНОСТТА

Тъй като Общността има компетентност по някои въпроси, уредени в конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване към нея и засягащи Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела² и Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност³, държавите-членки не могат да ратифицират тези инструменти самостоятелно.

На 29 октомври 2001 г. Съветът упълномощи Комисията да проведе преговори от името на Общността относно разпоредбите на конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване към нея, които попадат в обхвата на изключителната компетентност на Общността и засягат двата регламента, по време на дипломатическата конференция в Кейптаун. Четири държави-членки са подписали конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване. От момента на влизането в сила на конвенцията от Кейптаун на 1 април 2004 г. и на протокола за въздухоплавателното оборудване на 1 март 2006 г. Общността вече не може да подпише тези международни инструменти, и предложението за подписването им от 2003 г. не е актуално. Все пак, Общността се присъединява към конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване като прави необходимите декларации.

Съгласно конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване към нея „регионални организации за икономическа интеграция“ могат да станат страна по тези инструменти (съответно членове 48 и XXVII). За целите на конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване към нея „регионална организация за икономическа интеграция“ се разбира като организация, която има компетентност по някои въпроси, уредени в конвенцията или протокола и може да подписва, да одобрява, да приема или да се присъединява към тях. Това определение ще позволи на Общността да стане страна по тези два инструмента, при условие че получи необходимото одобрение от общностните институции. Всяко посочване в конвенцията или протокола на „договарящи се държави“ или на „държави — страни“ по един от двата инструмента се отнася и до Общността, ако контекстът изисква това (съответно член 48, параграф 3 и член XXVII, параграф 3).

Съгласно изискванията на двата инструмента, в момента на подписване, приемане, одобряване или присъединяване Общността трябва да направи обща декларация, която да посочва въпросите, уредени в конвенцията и протокола, попадащи в обхвата на компетентността на Общността (съответно член 48, параграф 2 и член XXVII, параграф 2). С тази цел в приложение 1 се съдържа проект за декларация. Текстът беше съставен въз основа на настоящите правомощия на Общността, предоставени съгласно Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. и Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета 29 май 2000 г.

¹ SEC(2002) 1308 окончателен/2, 3.3.2003 г.

² ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1.

³ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1.

3. ДЕКЛАРАЦИИ ПО ВЪПРОСИ, ПОПАДАЩИ В ОБХВАТА НА ИЗКЛЮЧИТЕЛНАТА КОМПЕТЕНТНОСТ НА ОБЩНОСТТА

По време на дипломатическата конференция в Кейптаун през ноември 2001 г. Общността постигна приемането на разпоредби, позволяващи ѝ да прилага общностното право вместо конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване по въпроси, уредени в двата посочени по-горе регламента. В момента на сключването Общността ще трябва да направи декларации по въпроси, попадащи в обхвата на изключителната компетентност на Общността. Тези декларации, съдържащи се в приложение II, разглеждат следните въпроси:

3.1. Временни охранителни мерки (член 55 от конвенцията и член X от протокола)

Във връзка със съвместимостта с членове 13 и 43 от конвенцията следва да се отбележи, че единствените мерки, които представляват временни или охранителни мерки по смисъла на член 31 от Регламент № 44/2001 са мерки, целящи, в рамките на обхвата на регламента, да запазят, *de facto* или *de jure*, определена ситуация с оглед на гарантиране на права, чието признаване е поискано от съда, изслушващ делото⁴.

Освен това, налагането на временни или охранителни мерки съгласно член 31 от регламента е предмет, в частност, на условието за наличие на действителна връзка между съществото на поисканите мерки и териториалната компетентност на съда на договарящата се държава, от който са поискани мерките⁵.

Общността ще трябва да заяви, че налагането на временни охранителни мерки съгласно член 13 от конвенцията от съдилищата, които имат юрисдикция съгласно член 43, ще бъде възможно в случай че длъжникът е с местоживеене в Общността, само при спазване на член 31 от Регламент № 44/2001 (Член 24 от Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г. съгласно тълкуването на Съда на Европейските общности).

Съгласно член X, параграф 1 и член XXX, параграф 2 от протокола, член X от протокола, в който са уредени временните охранителни мерки, се прилага изцяло или частично само ако договаряща се държава направи утвърдителна декларация в този смисъл. Този член включва продажбата на обекта в списъка от видове временни охранителни мерки, изброени в член 13 от конвенцията. В случай че договаряща се държава направи такава декларация във връзка с член X, параграф 2, тя трябва да уточни срока, необходим за получаване на видовете временни охранителни мерки, изброени в член 13, параграф 1 от конвенцията. Предлага се Комисията да не прави декларацията, посочена в член X, съгласно член XXX, параграф 2.

3.2. Несъстоятелност (членове XI и XII от протокола)

Членове XI и XII от протокола за въздухоплавателното оборудване относно несъстоятелността на длъжник се прилагат само в случай че договаряща се държава,

⁴ Judgment of 31 March 1982 C.H.W. v G.J.H. (Case 25/81 [1982] ECR I189). (Съдебно решение от 31 март 1982 г. „C.H.W. v G.J.H.“, дело 25/81 [1982] ECR I189).

⁵ Judgment of 17 November 1998 Van Uden Maritime v Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line and Another (Case 391/95 [1998] ECR I-7091). (Съдебно решение от 17 ноември 1998 г. „Van Uden Maritime v Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line and Another“, дело 391/95 [1998] ECR I-7091).

която се явява основна юрисдикция по несъстоятелността, е направила утвърдителна декларация в този смисъл съгласно член XXX.

Член XI определя подробни правила за предаване във владение на авиационния обект, който е обезпечение на кредитора, в случай на несъстоятелност на длъжника (вариант А или Б). Тези правила са материалноправни разпоредби, които имат за цел да защитят кредитора, обезпечен с вещно право от всички възможни последици от несъстоятелността на длъжника.

Регламент 1346/2000 определя правила относно компетентността, признаването и изпълнението и правила в случай на конфликт между разпоредбите, приложими към производства по несъстоятелност в Общността. Въпреки това, в член 5 се определя, че образуването на производство по несъстоятелност не засяга вещните права на кредитори или на трети лица върху материални или нематериални блага, движими или недвижими вещи, които принадлежат на длъжника и в момента на образуването на производството се намират на територията на друга държава-членка. Това е значима разпоредба на международното частно право, която пряко определя какво се случва с вещни права върху недвижими вещи, намиращи се в държава-членка, различна от тази, в която е образувано производството. Вместо да посочва било закона на държавата, в която е образувано производството, било закона на държавата, в която е разположено имуществото (*lex situs*), за да определи дали вещите, предмет на вещно право, представляват част от масата на несъстоятелността, регламентът пряко определя, че образуването на производство по несъстоятелност не засяга вещните права по отношение на тези вещи.

В съображение 12 от регламента се посочва, че „главно(то) производство по несъстоятелност... има универсален обхват и цели включването на цялото имущество на длъжника“, без оглед на държавата-членка, в която се намира имуществото, освен в случай на образувано частично производство по несъстоятелност по член 3, параграф 2 от регламента. Следователно държавата, в която е образувано производство по член 4 определя кое имущество е част от масата на несъстоятелността, предмет на главното производство и кое не е. Що се отнася до вещи, предмет на вещни права, регламентът не поставя изискване за тяхното включване в масата на несъстоятелността, предмет на главното производство, или за изключването им от тази маса. Член 5 единствено определя, че трябва да се зачитат вещните права на трети страни по отношение на вещи, които се намират на територията на държава-членка (която е договаряща се държава по протокола), различна от тази, в която е образувано главното производство. Следователно, дори ако законът на държавата, в която е образувано производството определи, че всички вещи представляват част от масата на несъстоятелността, титулярят на вещното право не губи никакво акцесорно право върху съответната вещ, особено възможността да се разпорежи с нея, за да получи удовлетворение. В този смисъл, общото между член 5 от регламента и член XI от протокола е разпоредбата, че вещ, която е предмет на вещно право, не представлява част от масата на несъстоятелността.

От това следва, че съгласно решението на Съда на Европейските общности в *AETR*⁶ Общността има изключителна компетентност да поема външни ангажименти в тази

⁶ Дело 22/70.

област и да решава дали да направи или не декларацията, посочена в член XXX, параграф 3, за да уточни избрания вариант (А или Б) и срока, изискван по член XI.

Комисията счита, че във всички случаи, при които основната юрисдикция по несъстоятелността е в държава-членка, трябва да се прилага Регламент № 1346/2000 от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност, вместо конвенцията и протокола за въздухоплавателното оборудване. За тази цел и с оглед на запазване на правната сигурност тя предлага Общността да не се ангажира с пълно или частично прилагане на нито един от вариантите, посочени в член XI от протокола. Изглежда това е единственото разрешение, което би гарантирало еднаквото действие на Регламент № 1346/2000 в рамките на Общността, в случай че няма основания за дерогация от регламента по отношение на въздухоплавателното оборудване.

От това следва, че Общността няма да направи декларацията, посочена в член XI от протокола съгласно член XXX, параграф 3, или декларацията по отношение на помощта в случай на несъстоятелност, посочена в XII и свързана с тази в член XI, съгласно член XXX, параграф 1.

3.3. Юрисдикция на мястото на регистрация

Накрая, във връзка с член XXI от протокола считаме, че е за предпочитане да бъде избегната ситуация, при която с това ново правило за юрисдикцията се създава изключение от разпоредбите на общностното право. Ако длъжникът се намира в рамките на Общността, съгласно член 4 от конвенцията следва да е налице еднакво прилагане на общностното право. Член XXX, параграф 5 позволява на договарящите се страни да заявят, че няма да прилагат този член. Предлага се Общността да заяви, че няма да прилага този член, като това ще ѝ позволи да прилага Регламент № 44/2001.

4. ДЕКЛАРАЦИИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН VIII ОТ ПРОТОКОЛА

Тъй като всички държави-членки са обвързани от Римската конвенция от 1980 г. относно приложимото право към договорни задължения до момента, в който бъдат обвързани от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г.⁷, Комисията предлага те да не правят декларация съгласно член XXX, параграф 1 от протокола, че ще прилагат член VIII от протокола относно избора на приложимо право.

Предвид гореизложеното Комисията предлага Съветът да приеме приложеното решение, упълномощавайки сключването на Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване и Протокола към нея по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства, като направи посочените по-горе декларации, чиито текстове се съдържат в приложения I и II.

⁷ ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6.

Изменено предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно сключването от Европейската общност на Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване и Протокола към нея по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства, приети съвместно на 16 ноември 2001 г. в Кейптаун

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 61, буква в), във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията⁸,

като взе предвид становището на Европейския парламент⁹,

като има предвид, че:

- (1) Общността работи за изграждане на единно съдебно пространство, основаващо се на принципа на взаимно признаване на съдебни решения.
- (2) Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване (наричана оттук нататък „конвенцията от Кейптаун“) и Протоколът по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства (наричан оттук нататък „протоколът за въздухоплавателното оборудване“), приети съвместно на 16 ноември 2001 г. в Кейптаун, имат полезен принос за регулирането на международно равнище на съответните области. По тази причина е желателно възможно най-скоро да започне прилагането на разпоредбите на двата инструмента, засягащи въпроси от обхвата на изключителната компетентност на Общността.
- (3) Комисията проведе преговори във връзка с конвенцията от Кейптаун и протокола за въздухоплавателното оборудване от името на Общността по отношение на частта, попадаща в обхвата на изключителната компетентност на Общността.
- (4) Регионални организации за икономическа интеграция, които имат компетентност по някои въпроси, уредени в конвенцията от Кейптаун и в

⁸ ОВ С , г., стр.

⁹ ОВ С , г., стр.

протокола за въздухоплавателното оборудване, могат да се присъединят към тази конвенция и към този протокол след тяхното влизане в сила.

- (5) Някои въпроси, уредени в Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела¹⁰, Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност¹¹ и Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорните задължения (Рим I)¹² са предмет и на конвенцията от Кейптаун и на протокола за въздухоплавателното оборудване.
- (6) Общността има изключителна компетентност по някои въпроси, уредени в конвенцията от Кейптаун и протокола за въздухоплавателното оборудване, докато държавите-членки имат компетентност по други въпроси, уредени в тези два инструмента.
- (7) По тази причина Общността трябва да се присъедини към конвенцията от Кейптаун и към протокола за въздухоплавателното оборудване.
- (8) Член 48 от конвенцията от Кейптаун и член XXVII от протокола за въздухоплавателното оборудване предвиждат, че в момента на присъединяването си регионалната организация за икономическа интеграция следва да направи декларация, в която се уточняват въпросите, уредени в тази конвенция и в този протокол, във връзка с които на тази организация е прехвърлена компетентност от нейните държави-членки. По тази причина Общността трябва да направи такава декларация в момента на присъединяването си.
- (9) Член 55 от конвенцията от Кейптаун предвижда, че договаряща се страна може да заяви, че няма да прилага член 13 или член 43, или никой от тях, изцяло или частично. В момента на присъединяването си към тази конвенция Общността следва да направи такава декларация.
- (10) Членове X, XI, XII и XIII от протокола за въздухоплавателното оборудване се прилагат само в случай че договаряща се страна направи декларация в този смисъл съгласно член XXX от този протокол и при спазване на условията, определени в тази декларация. В момента на своето присъединяване към протокола за въздухоплавателното оборудване Общността следва да заяви, че няма да направи никаква декларация съгласно член XXX, параграф 3. Компетентността на държавите-членки относно материалноправните норми по отношение на несъстоятелността няма да бъде засегната.
- (11) За прилагането на член VIII от протокола за въздухоплавателното оборудване относно избора на приложимо право е необходима декларация, която може да бъде направена от която и да е договаряща се държава съгласно член XXX, параграф 1. В момента на присъединяването си към протокола за

¹⁰ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...

¹¹ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...

¹² ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6.

въздухоплавателното оборудване Общността следва да заяви, че няма да прилага член VIII.

- (12) Обединеното кралство ще остане обвързано по Римската конвенция от 1980 г. относно приложимото право към договорни задължения¹³ до момента, в който потенциално бъде обвързано по Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета. Приема се, че ако Обединеното кралство се присъедини към протокола за въздухоплавателното оборудване преди това, то ще направи декларация съгласно член XXX, параграф 1, без това да засяга прилагането на правилата, предвидени в регламента.
- (13) Обединеното кралство и Ирландия следва да участват в приемането и прилагането на настоящото решение.
- (14) В съответствие с членове 1 и 2 от протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Дания не взема участие в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито има задължение да го прилага,

РЕШИ:

Член 1

- 1. Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване (наричана оттук нататък „конвенцията от Кейптаун“) и Протоколът по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства (наричан оттук нататък „протоколът за въздухоплавателното оборудване“), приети съвместно на 16 ноември 2001 г. в Кейптаун, се одобряват с настоящото от името на Европейската общност.
- 2. Текстовете на конвенцията от Кейптаун и на протокола за въздухоплавателното оборудване са приложени към настоящото решение.
- 3. В настоящото решение названието „държави-членки“ означава всички държави-членки с изключение на Дания.

Член 2

С настоящото Председателят на Съвета е оправомощен да определи лицето/лицата, което/които е/са упълномощено/упълномощени да депозира/депозират от името на Европейската общност инструмента, посочен в член 47, параграф 4 от конвенцията от Кейптаун и член XXVI, параграф 4 от протокола за въздухоплавателното оборудване.

¹³ ОВ С 27, 26.1.1998 г., стр. 34.

Член 3

1. В момента на своето присъединяване към конвенцията от Кейптаун, Общността ще направи декларацията, посочена в точка I от приложение I и декларацията, посочена в точка I от приложение II.

2. В момента на своето присъединяване към протокола за въздухоплавателното оборудване, Общността ще направи декларацията, посочена в точка II от приложение I и декларацията, посочена в точка II от приложение II.

Съставено в Брюксел,

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Общи декларации относно компетентността на Общността, които следва да бъдат направени в момента на присъединяването ѝ към Конвенцията за международните гаранции по отношение на подвижното оборудване („конвенцията от Кейптаун“) и към Протокола по отношение на специфични въпроси, свързани с оборудване за въздухоплавателни средства („протокола за въздухоплавателното оборудване“), приети съвместно на 16 ноември 2001 г. в Кейптаун

I. Декларация съгласно член 48, параграф 2 относно компетентността на Европейската общност по въпроси, уредени в конвенцията от Кейптаун, по отношение на които държавите-членки са прехвърлили своята компетентност на Общността

1. В член 48 от конвенцията от Кейптаун се предвижда, че регионални организации за икономическа интеграция, които са съставени от суверенни държави и имат компетентност по някои въпроси, уредени от настоящата конвенция, могат да се присъединят към нея, при условие че направят декларацията, посочена в член 48, параграф 2. Общността реши да се присъедини към конвенцията от Кейптаун и съответно прави такава декларация.

2. Настоящите членове на Европейската общност са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия.

3. Въпреки това, тази декларация не се отнася до Кралство Дания, в съответствие с членове 1 и 2 от протокола относно позицията на Дания, приложен към договора.

4. Настоящата декларация не е приложима в случая с териториите на държавите-членки, в които Договорът за създаване на Европейската общност не се прилага, и не накърнява актове или позиции, които могат да бъдат приети във връзка с конвенцията от Кейптаун от заинтересованите държави-членки от името на тези територии или в интерес на същите.

5. Държавите-членки на Европейската общност са ѝ прехвърлили компетентност по въпроси, засягащи Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела¹⁴, Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност¹⁵ и Регламент (ЕО)

¹⁴ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...

¹⁵ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...

№ 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорните задължения (Рим I)¹⁶.

6. В момента на присъединяване към конвенцията от Кейптаун Общността няма да направи нито една от декларациите, допустими съгласно членовете, посочени в член 56 от тази конвенция. Държавите-членки запазват компетентността си по отношение на материалноправните норми във връзка с несъстоятелността.

7. Упражняването на компетентността, която държавите-членки са прехвърлили на Европейската общност съгласно Договора за Европейската общност, подлежи, по своята същност, на непрекъснато развитие. В рамките на този Договор, компетентните институции могат да вземат решения, които определят степента на компетентност на Общността. Поради тази причина последната си запазва правото да изменя по съответен начин настоящата декларация, без това да представлява необходимо условие за упражняването на компетентността ѝ по въпроси, уредени в конвенцията от Кейптаун.

II. Декларация съгласно член XXVII, параграф 2 относно компетентността на Европейската Общност по въпроси, уредени в протокола за въздухоплавателното оборудване, по отношение на които държавите-членки са прехвърлили своята компетентност на Общността.

1. Член XXVII от протокола за въздухоплавателното оборудване предвижда, че регионални организации за икономическа интеграция, които са съставени от суверенни държави и имат компетентност по някои въпроси, уредени от настоящия протокол, могат да се присъединят към него, при условие че направят декларацията, посочена в член XXVII, параграф 2. Общността реши да се присъедини към протокола за въздухоплавателното оборудване и съответно прави такава декларация.

2. Настоящите членове на Европейската общност са Кралство Белгия, Република България, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Словения, Словашката република, Република Финландия, Кралство Швеция, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия.

3. Въпреки това, тази декларация не се отнася до Кралство Дания в съответствие с членове 1 и 2 от протокола относно позицията на Дания, приложен към договорите.

4. Настоящата декларация не е приложима в случая с териториите на държавите-членки, в които гореспоменатият договор не се прилага, и не накърнява актове или позиции, които могат да бъдат приети във връзка с протокола за въздухоплавателното оборудване от заинтересованите държави-членки от името на тези територии или в интерес на същите.

5. Държавите-членки на Европейската общност са ѝ прехвърлили компетентност по въпроси, засягащи Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г.

¹⁶ ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6.

относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела¹⁷, Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност¹⁸ [и Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. относно приложимото право към договорните задължения (Рим I)¹⁹].

6. В момента на присъединяването си към протокола за въздухоплавателното оборудване Общността няма да направи декларация съгласно член XXX, параграф 1, нито която и да е от декларациите, допустими съгласно член XXX, параграф 3. Държавите-членки запазват компетентността си по отношение на материалноправните норми във връзка с несъстоятелността.

7. Обхватът на компетентността, която държавите-членки са прехвърлили на Европейската общност по смисъла на Договора за ЕО, подлежи, по своята същност, на непрекъснато развитие. В рамките на Договора, компетентните институции могат да вземат решения, които определят степента на компетентност на Общността. По тази причина последната си запазва правото да изменя по съответен начин настоящата декларация, без това да представлява необходимо условие за упражняването на компетентността ѝ по въпроси, уредени в протокола за въздухоплавателното оборудване.

¹⁷ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...

¹⁸ ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...

¹⁹ ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларации, които следва да бъдат направени от Общността в момента на присъединяването ѝ към конвенцията от Кейптаун и към протокола за въздухоплавателното оборудване, във връзка с някои разпоредби и мерки, които се съдържат в тях

I. Декларация на Общността съгласно член 55 от конвенцията от Кейптаун

Съгласно член 55 от конвенцията от Кейптаун, когато длъжник има постоянен адрес на територията на държава-членка на Общността, държавите-членки, обвързани от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела²⁰, ще прилагат членове 13 и 43 от конвенцията от Кейптаун по отношение на временните охранителни мерки само при спазване на член 31 от Регламент (ЕО) № 44/2001, съгласно тълкуването на Съда на Европейските общности в контекста на Брюкселската конвенция от 27 септември 1968 г.²¹ (член 24).

II. Декларация на Общността съгласно член XXX от протокола за въздухоплавателното оборудване

Съгласно член XXX, параграф 5 от протокола за въздухоплавателното оборудване, член XXI от същия няма да се прилага в рамките на Общността; в тази област ще се прилага Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела²² по отношение на държавите-членки, обвързани от този регламент или от каквото и да е друго споразумение, имащо за цел да разшири обхвата му.

²⁰ ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...

²¹ ОВ С 27, 26.1.1998 г., стр. 1.

²² ОВ L 12, 16.1.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с ...